

Dosar nr.

R O M Â N I A
 TRIBUNALUL TULCEA
 Secția Civilă, Comercială și Contencios
 Administrativ
 SENTINȚA CIVILĂ nr.
 Ședința publică din 19 iunie 2006
 Președinte :
 Grefier .

S-a luat în examinare, cauza civilă în primă instanță – contencios fiscal -, formulată de reclamanta S.C. TULCEA – , cu sediul în Tulcea, județul Tulcea , în contradictoriu cu pârțile DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA și D.G.F.P. – ACTIVITATEA DE CONTROL FISCAL NR.1 TULCEA, ambele cu sediul în Tulcea, str.Păcii nr.20, județul Tulcea.

Dezbaterile cauzei au avut loc în ședința publică din 14 iunie 2007, consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța din lipsă de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, a amânat pronunțarea pentru astăzi.

T R I B U N A L U L ,

Prin acțiunea înregistrată sub nr.408/88/8.02.2006 (nr.vechi la Tribunalul Tulcea, reclamanta S.C. Tulcea a chemat în judecată pe pârțile Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea și D.G.F.P.Tulcea – Activitatea de Control Fiscal nr.1 Tulcea, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de impunere nr privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, ca netemeinică și nelegală.

A solicitat de asemenea să se dispună suspendarea executării actelor administrative până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prin decizia de impunere nr. a fost obligată la plata sumei totale de lei cu titlu de impozit pe profit TVA, majorări și penalități de întârziere aferente.

Consideră reclamanta că, această obligație fiscală stabilită în sarcina sa este nelegală și netemeinică, fiind stabilită cu încălcarea normelor legale în materie, sumele nefiind datorate.

Totodată se mai arată și faptul că în raport de perioada supusă controlului 1.01.2000 – 30.06.2005, stabilirea unei obligații fiscale suplimentare în sarcina sa,

s-a făcut cu depășirea termenului de prescripție de 5 ani, prevăzut de Codul de procedură fiscală.

În dovedirea acțiunii, reclamanta a depus în copie la dosar: decizia de impunere nr. [redacted] și decizia nr. [redacted] privind soluționarea contestației.

La data de 9 martie 2006, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată. Totodată a depus și actele care au stat la baza emiterii celor două decizii nr. [redacted] și nr. [redacted] 2006.

La termenul de judecată din data de 9 martie 2006, reclamanta a învederat instanței faptul că înțelege că conteste și decizia nr. [redacted] emisă de D.G.F.P.Tulcea.

Prin sentința civilă nr.1206/11 mai 2006 pronunțată de Tribunalul Tulcea s-a respins cererea formulată de reclamanta SC [redacted] SRL Tulcea, privind suspendarea executării celor două acte administrative atacate.

La termenul de judecată din data de 15 iunie 2006, reclamanta a solicitat și instanța a încuviințat efectuarea unei expertize contabile care să precizeze dacă documentele din evidența contabilă ale reclamantei au fost completate conform prevederilor legale, dacă facturile au fost completate cu toate datele esențiale de verificare a furnizorilor și dacă datorează sumele stabilite prin cele două decizii atacate.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Organul fiscal din cadrul Activității Controlului Fiscal 1 al D.G.F.P. Tulcea, în baza O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a verificat modul de stabilire, evidențiere și virare a obligațiilor către bugetul general consolidat de către reclamanta SC [redacted] Tulcea, pentru perioada 1.01.2000 – 30.06.2005.

Urmare verificării, organul fiscal a stabilit prin raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] 2005, că, în conformitate cu prevederile legale, agentul economic are de plată la bugetul general consolidat obligații fiscale suplimentare în sumă de [redacted] lei plus majorări și penalități de întârziere în sumă de [redacted] lei.

În baza raportului de inspecție fiscală, a fost emisă decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. [redacted] 2005.

Împotriva deciziei de impunere nr. [redacted] 2005, reclamanta a formulat contestație, iar prin decizia nr. [redacted] 2005 emisă de DGFP Tulcea, s-a respins contestația ca nefondată.

Examinând cele două acte administrativ fiscale atacate, având în vedere și concluziile expertizei contabile efectuată în cauză de expert Crișan Mihaela, instanța reține:

În ce privește depășirea termenului de prescripție de cinci ani pentru sursele de impozit și profit și TVA, se reține că potrivit prevederilor art.89 alin.(2) din OG nr.92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului

următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art.23, dacă legea nu dispune altfel.

Creanța fiscală s-a născut în anul 2000, astfel că termenul de prescripție începe să curgă la data de 1.01.2001, prin urmare organul de inspecție fiscală a efectuat verificarea pentru perioada 1.01.2000 – 30.06.2005, în termenul prevăzut de lege.

Conform prevederilor art.1 alin.(1) din O.G.nr.24/2001 modificată prin Legea nr.111/2003, pentru a putea beneficia de aceste dispoziții legale începând cu 1.01.2004, reclamanta trebuia să dovedească faptul că la 31.12.2003 îndeplinește condițiile de plătitor pe venitul microîntreprinderilor, ori la această dată reclamanta nu figurează cu salariați (ultimele viramente pentru salarii fiind efectuate la 12.12.2003 pentru retribuții din noiembrie 2003, conform fișei de plătitor eliberată de AJOFM Tulcea), neîndeplinind condițiile prevăzute de lege, astfel că de la data de 1.01.2004 devine plătitoare de impozit pe profit.

Expertiza contabilă efectuată în cauză a concluzionat că valoarea corectă a sumei datorate de reclamantă cu titlu de impozit pe profit este de lei (fila 229 din dosar).

În ce privește TVA calculat prin cele două acte fiscale atacate, instanța reține că reclamanta trebuia să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii, taxa fiind înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal întocmit și să fie completate toate datele prevăzute de acestea (art.19 din OUG nr.17/2000) contribuabilul având obligația să verifice întocmirea corectă a facturilor primite de la furnizori și dacă au completate toate datele prevăzute de acestea (art.25 pct.B lit.a și b din OUG nr.17/2000).

Expertiza contabilă efectuată în cauză de expert Crișan Mihaela a concluzionat că documentele din evidența contabilă au fost întocmite cu ajutorul unui program informatic, respectând condițiile de formă, impuse de legea contabilității, însă în ceea ce privește conținutul documentelor, nu toate documentele prevăzute de lege au fost corect întocmite.

La fila 146 din dosar, expertul precizează care sunt documentele incorect întocmite: registrul de casă care nu are anexat întotdeauna documente justificative, documentele de cumpărări nu au fost preluate în totalitate corect în jurnalele de TVA pentru cumpărări, documente emise de furnizori, neînregistrate în jurnalul de cumpărări, înregistrări eronate în jurnalele de vânzări care au condus la diminuarea în mod eronat a TVA colectate și respectiv de plată.

Expertiza concluzionează ca fiind suma corectă datorată cu titlu de TVA de reclamantă ca fiind de lei (fila 229 din dosar).

Întrucât reclamanta datorează bugetului general consolidat impozite și taxe, iar acestea nu au fost achitate în termen, societatea comercială datorează majorări și dobânzi de întârziere aferente, calculate conform prevederilor legale în materie – OG nr.92/2003 – art.115 alin.(1) și art.120 alin.(1).

Expertiza contabilă efectuată în cauză a stabilit valoarea corectă a acestor sume ca fiind astfel: dobânzi impozit pe profit – lei, penalități impozit profit – lei, dobânzi TVA – lei și penalități TVA – lei (pag.229 din dosar).

Pentru aceste considerente, instanța reține că acțiunea reclamantei este întemeiată în parte, numai în ce privește valoarea reală a sumelor datorate.

Urmează a admite în parte acțiunea și a anula în parte decizia nr. 1000/2006 emisă de DGFP Tulcea și decizia de impunere nr. 1000/2006 emisă de DGFP – Activitatea de Control Fiscal nr.1 pentru suma de 2000 lei reprezentând impozit pe profit, TVA, majorări și penalități de întârziere.

Se vor menține cele două acte administrativ fiscale atacate pentru suma de 2000 lei reprezentând impozit pe profit, TVA, majorări și penalități de întârziere.

**PENTRU ASCESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea în parte, formulată de reclamanta S.C. „S.R.L. cu sediul în Tulcea str. , județul Tulcea în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE și D.G.F.P. – ACTIVITATEA DE CONTROL FISCAL NR.1, ambele cu sediul în Tulcea, str. Păcii, nr.20, județul Tulcea.

Anulează în parte decizia nr. 1000/2006 emisă de DGFP Tulcea și decizia de impunere nr. 1000/2006 emisă de DGFP – Activitatea de Control Fiscal nr.1 pentru suma de 2000 lei reprezentând impozit pe profit, TVA, majorări și penalități de întârziere.

Menține decizia nr. 1000/2006 emisă de D.G.F.P.Tulcea și decizia de impunere nr. 1000/2006 emisă de D.G.F.P. – Activitatea de Control Fiscal nr.1, pentru suma de 2000 lei reprezentând impozit pe profit, TVA, majorări și penalități de întârziere.

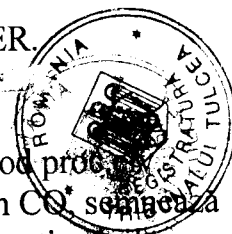
Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din 19 iunie 2007.

PREȘEDINTE,

Cf.art.261 cod proc.civ.
pt.jud.în CO, semnează
președintele instanței.

GREFIER

Cf.art.261 cod proc.civ.
pt.grefier în CO, semnează
grefier șef secție civilă

Procedura
02